

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

تغییر شکل فاکتور رشد بیماری و کاهش تزریق دگزامتازون و بیان ژن تترانکتین

در درون بدن انسان **osteoblastic SV-HFO** در طی معدنی سازی سلول

چکیده

در این مطالعه، تنظیم بیان ژن تترانکتین از یک سلول استئوبلاستی انسان، SV-HFO، استفاده می کند که تحت درمان با دگزامتازون، معدنی می شود. نفهمیدیم که بیان تترانکتین، و آلکان فسفاتاز mRNA، به وسیله با درمان دگزامتازون، القا شد. وقتی فاکتور تغییر رشد B1 به دگزامتازون به کاشت سلول SV-HFO اضافه شد، فرایند معدنی سازی فرو نشانده شد و بیان تترانکتین، و آلکان فسفاتاز، به صورت دوز وابسته به میزان پایین تنظیم شد. این نتایج نشان می دهد که بیان تترانکتین، در این سلولهای استئوبلاستیک توسط دگزامتازون و TGF- β 1 تنظیم می شود و بیان تترانکتین به شدت با روند کانی سازی ارتباط دارد.

1. مقدمه

فاکتور تغییر رشد B1، یک عامل چند کاره است که بر الگوی تکثیر، تمایز و بیان ژن از چندین سلول، از جمله استوبلاست تاثیر می گذارد. استخوان منبع فراوانی از TGF β 1، 2 است و مطالعات در آزمایشگاه نشان داده است که TGF- β 1 یک تنظیم کننده معمول در تشکیل استخوان است. در سیستم های کشت سلولی استوبلاست، TGF- β 1 روند فرایند کانی سازی و بیان مارکر های استئوبلاستیک را شامل می شود، از جمله آلکان فسفاتاز، (I) $\sim$ 1 c پروکولژن، استئونوپین، استئونکتین و استئوکالسین [22-22].

اخیرا یک سلول استوبلاستیک انسان، SV-HFO، را بوسیله فنا ناپذیر کردن سلول معمولی جنین انسانی با ویروس 40 سایمن (SV-40) تولید کرده ایم. این سلول ها ویژگی های مورفولوژیکی و فراصوتی مشخصه های استوبلاست ها را داشتند و سطوح پایین نشانگرهای استوبلاستیک مانند آلکان فسفاتاز و استئوکالسین را تولید کردند. سلول های SVH FO استوبلاستیک به عوامل استئوتروپیک 1-، 25-دی هیدروکسوییتامین D3، اسید رتینوئیک و TGF-

flj پاسخ دادند [24]. اثر مستقیم TGF- β 1 روی سلولهای SV-HFO شامل کاهش مقدار قلیایی فسفاتاز و استئوکالسین بود [24]. اخیراً بیان کردیم که سلولها تحت درمان با گلوکوکورتیکوئیدها قرار می گیرند [25]. در مطالعه اخیر، این استوبلاستیک های انسانی را در سیستم مدل آزمایشگاهی، برای شروع تجزیه و تحلیل تنظیم بیان ژن تترانکتین، در طول معدنی سازی، به کار بردیم. تترانکتین پروتئینی است که از پلاسما به دست آمده است که در استخوان در یک زمان و فضای هماهنگ با کانی سازی در محیط آزمایشگاهی و در بدن انسان کشف شده است. گزارش کردیم که درمان دگزامتازون با بیان تترانکتین و ار ان ای، القا شده است و TGF- β 1~ مانع از معدنی سازی و تلقین تترانکتین آر ان ای شده است.

2. مواد و روش ها

2.1. کشت سلول

سلول های انسانی SV-HFO استوبلاستی ایجاد شده، کلون شده و نگهداری شده است. همانطور که قبلاً در 37 درجه سانتیگراد در یک رطوبت هوا 95% و 5% CO₂ [23] توصیف شده است. سلول ها در قطعه 14 در تراکم سلولی 10⁴ x 1 سلول / cm² در ظروف کشت 35 یا 100 میلیمتر (Corning Glass Works، کورنینگ، نیویورک) در c-min-medium ضروری، (MEM ~ c؛ آزمایشگاه GIBCO، جزیره گرند، نیویورک) کاشته شده، و با 10% سرم جنین گاوی (FBS)، Lenexa .HR Bioscience، (KS) 10 و mM fl- و glycerophosphate (FL-GP؛ سیگما، سنت لوئیس، MO)، 100 U / ml پنی سیلین و 100 / ml / 100 استرپتومایسین (آزمایشگاه های زیستی ایمونولوژیک، Fujioka، ژاپن) و 20 میلی مولار N-2-هیدروکسی اتیل پپیرازین-N-اتان اسید سولفونیک (Hepes؛ سیگما) تکمیل شده اند. پس از 6 روز کشت، سلول ها به همپیوندی رسیده و دگزامتازون (M 6-10، Japan, Tokyo, Sankyo, Orgadron) به این سلول ها به تنهایی یا همراه با TGF- β 1 (Sigma TGF- β 16 حاصل از پلاکت انسان) در غلظت های مختلف (0.5 یا 5 نانوگرم در میلی لیتر) اضافه می شود. کشت برای 7 یا 21 روز دیگر نگهداری می شود و سپس توسط von Kossa رنگ آمیزی

و برای اندازه گیری های مواد معدنی، کلسیم (کلسیم) و فسفات (P) مورد بررسی قرار میگیرد و برای جداسازی کل RNA مورد استفاده قرار میگیرد. محیط کشت کامل هر دو روز تجدید میشود.

2.2. شناسایی هیستوشیمی مواد معدنی

سلولها با PBS شستشو داده شدند، در یک و نیم ساعت فرمالین 20٪ ثابت شدند رنگ آمیزی توسط تکنیک von Kossa برای تشخیص مواد معدنی انجام شده است [28].

2.3. تشخیص بیوشیمیایی مواد معدنی

سلول ها با محلول نمکی متعادل Hank (pH 7.4) و مواد معدنی ذخیره شده در ماتریکس خارج سلولی با 0.8 میلی لیتر اسید پرکلریک 5 درصد در دمای 4 درجه سانتیگراد استفاده شده است. مقدار کلسیم توسط اسپکتروفتومتریک با استفاده از روش مجتمع شده O-CRESOLPHATTE مجتمع شد (29) و مقدار P با روش eolorimetric از Chen و همکاران تعریف شد. [30].

2.4. جداسازی RNA و تجزیه و تحلیل نقطه شمالی

کل RNA از بافت ها با استفاده از گوانیدین تک مرحله ای جدا شده و روش استخراج فنول کلروفرم تیو سینات [31] با تغییراتی که شرح داده شده است، می باشد [32]. برای الکتروفورز، 10 µg کل RNA در یک ژل آگارز 1٪ حاوی 0.5 میلی گرم اتیل بوریدیم بر میلی لیتر جدا شد. RNA به صورت مویرگی بر روی غشاهای نایلون (UK, Amersham, Amersham, Hybond-N) × سدیم سترات سدیم 20 (SSC) و نور cross-linked with UV برداشته شده است.

کاوش های DNA انسانی به صورت زیر است:

- پروکولاگن که توسط پروفیسور یاسکو کشیپهرا (بخش تحقیقات بایوسیگنال موسسه متروپولیتن جئوناتولوژی توکیو) - استئوکالسین [34] توسط دکتر شینتارو نومورا (گروه آسیب شناسی، دانشکده پزشکی دانشگاه اوزاکا)، آلکان فسفاتاز و TGF- β از مجموعه آمریکایی تایپ کالچر و تترانکتین انسانی. این کارواش ها برچسب p32 خورده اند که از بسته ی سیستم DNA چند منظوره استفاده کرده اند. این بلوک ها در محلول حاوی 50٪ فرمامید، 0.9 M NaCl،

0.1M NaPO₄ (pH 7.4)، 0.1% سدیم داودسیل سولفات (SDS)، DNA 10 pg / ml اسپرین و محلول 5 × دوناردت در دمای 42 درجه سانتیگراد برای 4 ساعت و سپس در یک شب در دمای 4 درجه سانتیگراد در همان محلول p32 هیبریده شده اند. غشاها در معرض فیلم تشخیصی کداک (Rochester, Eastman Kodak)، NY) و یک تصویربرداری و با استفاده از آنالیزور BAS 2000 Bio مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند (Fujix, Japan, Tokyo).

2.5. تجزیه و تحلیل اماری

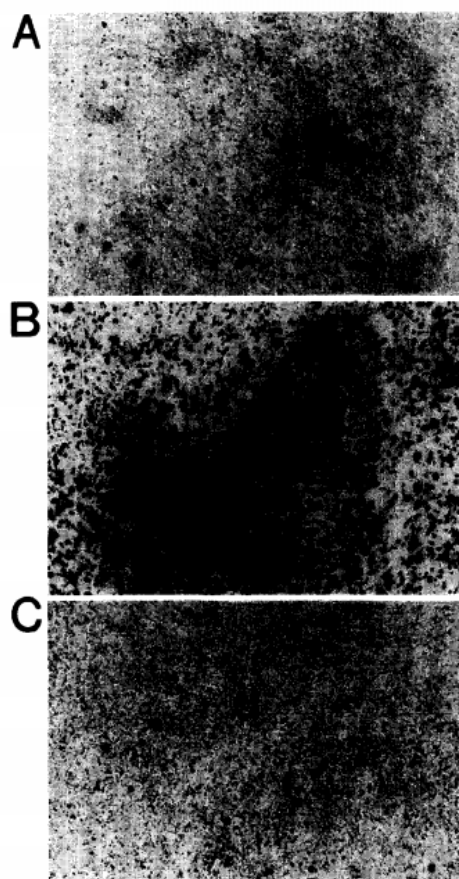
داده ها از نظر آماری با استفاده از T تست دو طرفه ناهمگن تجزیه و تحلیل شده اند. همه داده ها میانگین 4 بخش متفاوت را نشان می دهند.

3. نتایج

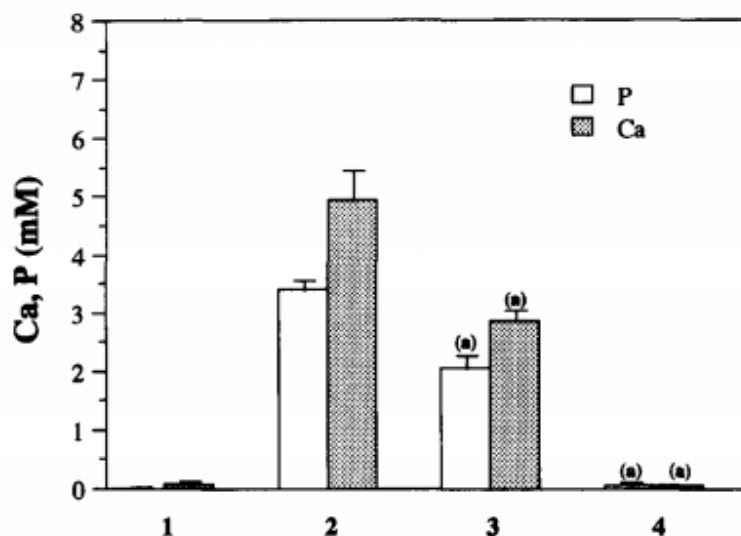
خطوط سلول های استوبلاستیک انسانی، SV-HFO، معدنی سازی در آزمایشگاه تحت درمان با گلوکوکورتیکوئید، و همچنین دگزامتازون را مورد آزمایش قرار می دهد. همانطور که رنگ کردن برای مواد معدنی توسط Kossa نشان داده شده است (شکل 1A.B). هنگامی که سلول های مخلوط SV-HFO به مدت 21 روز در حضور دگزامتازون و TGF-flx (پنج نانوگرم در میلی لیتر) رشد کرد، مهار شدید معدنی سازی مشاهده شد (شکل C1). اثر مهارکننده ی TGFll، با اندازه گیری مقدار کلسیم (کلسیم) و فسفات (P) ذخیره شده، اندازه گیری شد و به میزان وابسته به دوز یافت شد. همانطور که در شکل 2 نشان داده شده است افزودن 0.5 نانوگرم در میلی لیتر TGFfit به کشت باعث کاهش مقدار کلسیم و پتاسیم به میزان 30% ($P > 0.001$) شده و در حالی که 5 نانوگرم در میلی لیتر TGF-fll باعث مهار تقریباً کامل ($P > 0.001$) و رسوب Ca و P شده است.

تأثیر دگزامتازون و TGF-fl در بیان یک سری پروتئین نشاندار استخوان توسط سلولهای استوبلاستیک SV-HFO به وسیله نقطه‌ی شمالی مورد بررسی قرار گرفت (شکل A3, B). سطح بیان mRNA آلکان فسفاتاز ناشی از درمان با دگزامتازون با استفاده از TGF-flz در غلظت هر دو 0.5 و 5 نانوگرم در میلی لیتر می باشد (شکل A3). در حالی که سطح بیان پرولاکلین 0 (I) q، استئوکالسین و TGF-fll اندوژن در سلولهای درمان شده با دگزامتازون،

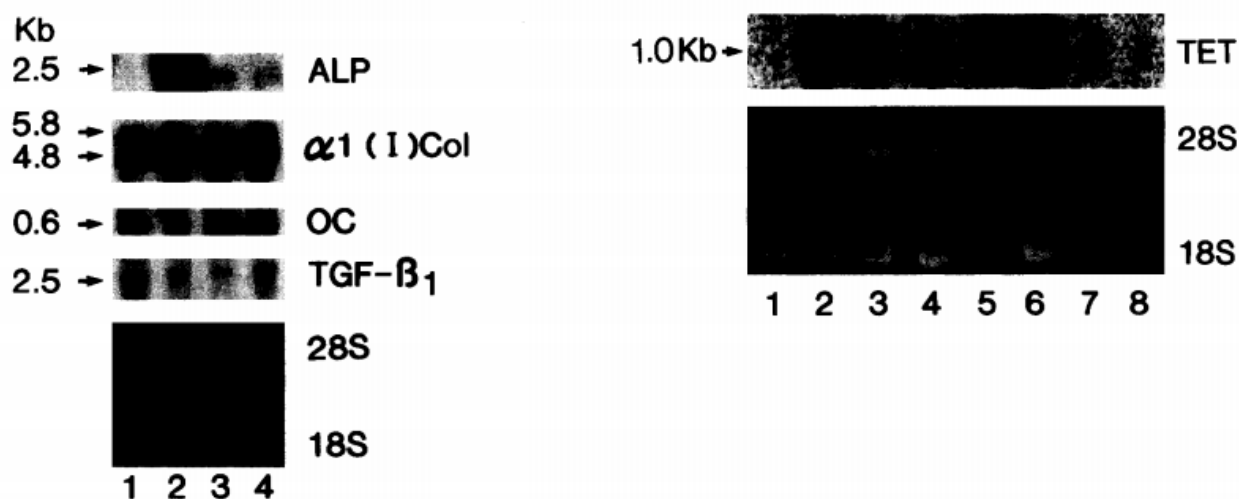
توسط TGF- β 1 تأثیری نداشت (شکل A3). پس از آن، بیان تترانکتین، پروتئینی که اخیراً نقش بالقوه ای در معدنی سازی بازی کرد، مورد بررسی قرار گرفت [27]. بیان mRNA تترانکتین بوسیله افزودن دگزامتازون (M 6-10) به بافتهای سلولی بوجود آمد (شکل B3، cf خطوط 1 با 2 و خطوط 5 با 6). در کشت های درمان شده با دگزامتازون و 0.5 نانوگرم در میلی لیتر TGF- β 1 به مدت 7 روز، mRNA تترانکتین موجود بود (شکل B3، خط 3)، در حالی که بعد از 21 روز قرار گرفتن در معرض هر دو ترکیب، هیچ تترانکتین mRNA ای را نمی توان تشخیص داد (شکل B3، خط 6). هنگامی که دوزهای بالاتری از TGF- β 1 (پنج نانوگرم در میلیلیتر) به کار گرفته شد، تزریق mRNA تترانکتین به طور کامل، در هر دو نقطه زمانی لغو شد (شکل B3، خطوط 4 و 8)، و این نشان داد که اثر بازدارنده ی TGF- β 1، دگزامتازون القا شده به mRNA تترانکتین، وابسته به دوز و زمان بود.

شکل 1

شکل 2

شکل 3

4. بحث و گفتگو

در این مطالعه نشان دادیم که بیان mRNA تترانکتین، در طی معدنی سازی ناشی از دگزامتازون سلول استئوبلاستی انسان، SVHFO، در شرایط آزمایشگاهی تنظیم شده است.

این اثر القایی دگزامتازون بر بیان تترانکتین توسط TGF- β با یک روش وابسته به دوز مهار شده است. تغییرات بیان mRNA تترانکتین با تغییرات در بیان ژن آلکالن فسفاتاز و فرایند معدنی سازی برابر شده است. نتایج ما بینش

جدیدی را در تنظیم احتمالی بیان تترانکتین طی معدنی سازی در استئوژنز ارائه می دهد و نشان می دهد که بیان تترانکتین به شدت با فرایند معدنی سازی ارتباط دارد.

شناختن نوسان فنوتیپ استئوبلاستیک در توجه به نقش مهم آن، به عنوان مثال، تشکیل استخوان جدید در طول شکستگی استخوان و نیز حفظ استخوان های موجود برای جلوگیری از پوکی استخوان، مورد توجه است [2]. علاوه بر این، سلول های کارسینوما اثر متفاوتی بر متابولیسم استخوانی، از جمله تشکیل متاستاز استئولیتیک و استئوسکلروز دارند [36]. واضح است که خانواده ژن عالی TGF- β ، نقش مهمی را برای سلول های استئوبلاستیک سلولی ایفا می کند تا بتواند کاتالوگ کامل فنوتیپ های آن را در طول استیوژنریز نشان دهد. در سیستم های مختلف تجربی برای مطالعه تشکیل استخوان، نتایج متناقضی در مورد اینکه آیا TGF- β باعث افزایش یا مهار تشکیل ماتریکس استخوان، معدنی سازی و بیان پروتئین های نشاندار استخوان می شود، به دست آمده است. این امر تا حدی با تفاوت در منبع و نوع سلول ها، مرحله بلوغ استئوآتریت، شرایط کشت و حضور سیتوکین های دیگر و گیرنده های آنها توضیح داده شده است. سیستم سلولی مورد استفاده در مطالعه حاضر شامل یک سلول استئوبلاستی انسان (SV-HFO) مشتق شده از SV-40 [23] است که تحت تمایز قرار می گیرد و پس از درمان با دگزامتازون بوسیله ی معدنی سازی اثبات شده است [25]. نتایج ماحاکی از آن است که TGF- β - مهار بیان و معدنی سازی آلکالن فسفاتاز مطابق با مطالعات قبلی است که نشان می دهد TGF- β به عنوان بازدارنده ی تشکیل استخوان و معدنی سازی ندول های استخوانی در بافت استئوبلاست است. [8-10, 13, 37]. برخی از مدل های نمایشگاهی تولید شده است و بارها نشان داده شده است که تزریق TGF- β باعث ایجاد استخوان شده است [4-7]. اگرچه تا زمانی که تزریق TGF- β متوقف نشده است تشکیل استخوان اندوکوندرال رخ نداده است. بر اساس تمام آزمایشات آزمایشگاهی و درون سلولی انسان، بعضی از نویسندگان بیان می کنند که اگرچه TGF- β تکثیر، تمایز و سنتز ماتریکس خارج سلولی سلولهای استخوانی، را آغاز می کند، TGF- β ممکن است مراحل بعدی osteogenesis یعنی معدنی سازی را در واقع مهار کند یا کمتر درگیر شود. پاسخ های بیولوژیکی به TGF- β می تواند توسط محصول ژن رتینوبلاستوما [38] واسطه شود،

که به آنتی ژن SV-40 T متصل می شود و بنابراین اثر بیان آنتیژن T توسط سلول SV-HFO بر مسیر انتقال سیگنال TGF- β نیاز به تجزیه و تحلیل بیشتر دارد.

مهار معدنی سازی سلول های SV-HFO با تزریق دگزامتازون توسط TGF- β با بازدارندگی شدید بیان ژن تترانکتین همچون فسفاتاز قلیایی همراه است. بر اساس مطالعات قبلی، این نشان می دهد که بیان تترانکتین به شدت با معدنی سازی ارتباط دارد. [27]. اگر چه عملکرد بیولوژیکی تترانکتین ناشناخته است، ولی به چهارمین دامنه پلاسمینوژن متصل می شود [25] و دارای همخوانی با لکتین های نوع C است که نشان دهنده وابستگی کلسیم به کربوهیدرات ها است [39،40]. cDNA های انسان و موش کلون شده اند [35،41،42] و

ساختار ژن تترانکتین انسان تعیین شده است. هنوز اطلاعاتی در مورد تنظیم ژن تترانکتین موش یا انسان پیدا نشده است. ارتقا دهنده های برخی از ژن های مربوط به استخوان شامل یک سایت پیوند AP-L است و برای استئوکلسین نشان داده شده است که این سایت ممکن است اثر TGF- β را به وسیله اتصال به مجموعه ی fos-jun، مورد واسطه قرار دهد. بنابراین، علاقه مند خواهد بود که تعیین کند که آیا ژن تترانکتین حاوی الگوهای نظارتی مشابه آنچه در سایر ژن های مرتبط با استخوان یافت می شود، می باشد. یکی دیگر از جنبه هایی که مستلزم بررسی بیشتر است، کشف اثر TGF- β در بیان ژن تترانکتین در دیگر سیستم های مدل های استخوانی در آزمایشگاه و در سلولهای انسانی می باشد. در نتیجه، مطالعه ما اولین شواهد را ارائه می دهد که تنظیم ژن تترانکتین نتایج بیولوژیکی مهمی دارد.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی